

โรมสถาปนานิमित — หมายเลขสอง

การระบุโรมสมัยใหม่และนิमितเชิงพยากรณ์ในยุคสุดท้าย

Jeff Pippenger

2024-07-05

และในกาลเวลานั้น จะมีหลายคนลุกขึ้นต่อสู้กับกษัตริย์แห่งทิศใต้
อีกทั้งพวกคนอันธพาลในท่ามกลางชนชาติของท่านจะยกตนขึ้นเพื่อสถาปนานิमितนั้นให้มั่นคง
แต่เขาทั้งหลายจะล้มลง ดาเนียล 11:14

การระบุอำนาจในยุคสุดท้ายซึ่งถูกนำเสนอว่าเป็นโรมสมัยใหม่ได้อย่างถูกต้อง และด้วยเหตุนี้จึงเป็นอำนาจที่
“สถาปนานิमित” นั้น เป็นสิ่งจำเป็นและเกี่ยวข้องกับความจริงโดยตรง
เรื่องนี้เป็นองค์ประกอบหนึ่งของกระบวนการทดสอบครั้งสุดท้ายของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน คำว่า “นิमित”
ในข้อนี้เป็นคำภาษาฮีบรูคำเดียวกันกับที่ซาโลมอนเลือกใช้เมื่อท่านระบุว่าเหตุใดประชากรของพระเจ้าจึงพินาศ

เมื่อปราศจากนิमित ประชาชนก็พินาศ; แต่ผู้ที่รักษารธรรมบัญญัติก็เป็นสุข สุภาษิต 29:18

บรรดาผู้เผยพระวจนะทั้งสี่นิกาลกล่าวโดยตรงเกี่ยวกับยุคสุดท้ายมากกว่าช่วงเวลาอื่นใดในประวัติศาสตร์อันศักดิ์สิทธิ์ และคำเตือนของซาโลมอนเกี่ยวกับความจำเป็นที่จะต้องมี “นิमित” นั้นเป็นเรื่องของความเป็นความตาย ความจริงย่อมแบ่งแยกและก่อให้เกิดผู้ที่มีสการอยู่สองจำพวกเสมอ ในข้อนี้มีคนจำพวกหนึ่งที่พินาศ และมีอีกจำพวกหนึ่งที่รักษารธรรมบัญญัติไว้อย่างซื่อสัตย์ อย่างไรก็ดี ฟังสังเกตว่า คำแนะนำของซาโลมอนถูกวางไว้ในบริบทของการโต้แย้งเกี่ยวกับ “ความจริง” อีกทั้งยังอยู่ในบริบทของอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคนด้วย เพราะอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคนนั้นเป็นภาพประกอบสำคัญยิ่งของประสบการณ์ของประชากรของพระเจ้าในยุคสุดท้าย.

คนโง่ย่อมพรึงพรุความคิดทั้งสี่ของตนออกมา แต่คนมีปัญญาย่อมยับยั้งไว้จนภายหลัง หากผู้ครอบครองเอียงหูฟังคำมูสา บรรดาผู้รับใช้ของเขาก็ล้วนเป็นคนชั่ว คนยากจนกับคนคดโกงได้พบกัน พระยาห์เวห์ทรงให้ตาของทั้งสองมีแสงสว่าง กษัตริย์ผู้พิพากษาคณยากจนด้วยความซื่อสัตย์ บัลลังก์ของพระองค์จะดำรงมั่นเป็นนิตย์ ไม่เรียวและคำตักเตือนให้ปัญญา แต่เด็กที่ปล่อยไว้ตามใจตนย่อมนำความอับอายมาสู่มารดาของตน เมื่อคนชั่วทวีมากขึ้น การล่วงละเมิดก็เพิ่มพูนขึ้น แต่คนชอบธรรมจะเห็นความพินาศของพวกเขา จึงเตือนบุตรของเจ้า แล้วเขาจะให้ความสงบแก่เจ้า เออ เขาจะนำความขึ้นบานมาสู่วิญญาณของเจ้า ที่ใดไม่มีนิमित ประชาชนก็พินาศ แต่ผู้ที่รักษารธรรมบัญญัติก็เป็นสุข สุภาษิต 29:11-18

ข้าพเจ้ามิได้มีเจตนาจะชี้แจงกล่าวโทษผู้ที่อาจยึดถือความเข้าใจเกี่ยวกับกรุงโรมสมัยใหม่แตกต่างไปจากข้าพเจ้า เจตนาของข้าพเจ้าคือเพื่อแสดงให้เห็นว่า ซาโลมอนกำลังกล่าวถึงผู้ที่มีสการอยู่สองจำพวก ซึ่งท่านระบุว่า “คนมีปัญญา” และ “คนโง่” ส่วน “คนโง่” นั้นยังถูกระบุด้วยว่าเป็น “คนอธรรม” ด้วย หญิงพรหมจารีที่มีปัญญาและหญิงพรหมจารีที่โง่ในเวลาในคำอุปมาก็ได้รับการระบุเช่นเดียวกันในแนวคำพยากรณ์ของดาเนียลบทที่สิบสองว่าเป็นคนมีปัญญาและคนอธรรม

หลายคนจะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ และทำให้ขาวสะอาด และถูกทดลอง;
แต่คนอธรรมจะกระทำความอธรรมต่อไป: และจะไม่มีผู้ใดในพวกคนอธรรมเข้าใจ;
แต่บรรดาผู้ที่มีปัญญาจะเข้าใจ ดาเนียล 12:10

ชาโลมอนและดาเนียลสอดคล้องต้องกัน เพราะคำพยาานเชิงพยากรณ์ทั้งสี่นย้อมประสานกันในวาระสุดท้าย บรรดาผู้มีปัญญาเข้าใจถึง “ความรู้ที่ทวีขึ้น”

และบรรดาผู้มีปัญญาจะเปล่งประกายดจความสุกใสแห่งท้องฟ้า
และบรรดาผู้ที่นำคนเป็นอันมากให้เข้าสู่ความชอบธรรมจะเปล่งประกายดจดวงดาวตลอดไปเป็นนิตย์
แต่เจ้าละ โอ ดาเนียล จงปิดถ้อยคำเหล่านี้ไว้ และผนึกหนังสือนี้ไว้จนถึงวาระสุดท้าย
หลายคนจะวิ่งไปวิ่งมา และความรู้จะทวีขึ้น ดาเนียล 12:3, 4

ข้อสี่ระบุถึงกระบวนการทดสอบสามชั้นซึ่งร้อนแยกหญิงพรหมจารีทั้งหลาย ผู้ซึ่งถูกทรงเรียกให้เป็นส่วนหนึ่งของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน ในทั้งสองกรณี กระบวนการร้อนแยกและการทดสอบ นั้นตั้งอยู่บนพื้นฐานของว่าหญิงพรหมจารีเหล่านั้นเข้าใจการเพิ่มพูนของความรู้ (นิมิต) ซึ่งถูกเปิดเผยออก ณ วาระแห่งอวสานในปี 1989 หรือไม่

“เวลาแห่งอวสาน” ในวาระสุดท้ายคือปี 1989 เมื่อข้อที่สี่สิบถึงข้อที่สี่สิบห้าแห่งดาเนียลบทที่สิบเอ็ดถูกเปิดเผย เมื่อนั้นจึงได้มีการสถาปนาไว้ว่าประเด็นของข้อพระคัมภีร์เหล่านั้นคือการผงาดขึ้นครั้งสุดท้ายและการล่มสลาย ของกษัตริย์ฝ่ายเหนือ เมื่อนั้นจึงได้มีการสถาปนาไว้ว่ากษัตริย์ฝ่ายเหนือในข้อพระคัมภีร์เหล่านั้นคืออำนาจของ สันตะปาปาในวาระสุดท้าย พระวิญญาณแห่งการดลใจไม่เคยใช้สำนวนว่า “Modern Rome” สำนวนนี้เป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าบัญญัติขึ้น เพื่อใช้แทนอำนาจของสันตะปาปาในวาระสุดท้าย เพราะในเชิงคำพยากรณ์ “modern” เป็นตัวแทนของวาระสุดท้าย Ellen White ไม่เคยใช้สำนวน “Modern Rome” เช่นกัน

มีความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับผู้ซึ่งกษัตริย์ฝ่ายเหนือนั้นเป็นตัวแทนในหกข้อสุดท้ายของดาเนียลบทที่สิบเอ็ด แต่มีความเข้าใจที่ถูกต้องอยู่เพียงประการเดียวเท่านั้น

ความเข้าใจที่ว่ากษัตริย์ฝ่ายเหนือในข้อพระคัมภีร์เหล่านั้นคืออำนาจของสันตะปาปา ได้มาจากพยานหลักฐานเชิงพยากรณ์มากมาย

ข้อที่สี่สิบนั้นเริ่มต้นด้วยการชี้ให้เห็นว่าสันตะปาปาได้รับบาดเจ็บถึงตายในปี ค.ศ. 1798

จากนั้นข้อที่สี่สิบเอ็ดถึงข้อที่สี่สิบสามจึงระบุพลวัตต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการรักษาบาดเจ็บถึงตายนั้นให้หาย

ข้อที่สี่สิบสี่พรรณนาถึงข่าวสารที่ทำให้สันตะปาปาเดือดดาล และนำไปสู่ข้อที่สี่สิบห้า

เมื่ออำนาจของสันตะปาปามาถึงจุดจบขั้นสุดท้ายและสมบูรณ์ของตน นิมิตซึ่งถูกคล้อกในปี ค.ศ. 1989 คือ

นิมิตแห่งการขึ้นสู่อำนาจครั้งสุดท้ายและการล่มสลายของอำนาจสันตะปาปาในยุคสุดท้าย

นิมิตนั้นคือความรู้ที่เพิ่มพูนขึ้นซึ่งก่อให้เกิดและสำแดงผู้ที่มีสการออกเป็นสองจำพวก

โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานของการยอมรับหรือการปฏิเสธความรู้ที่อยู่ในข้อพระคัมภีร์เหล่านั้น

ตามบทเดียวกันนั้นเองที่การเพิ่มพูนแห่งความรู้ถูกเปิดเผยในปี 1989 “พวกโจรในชนชาติของเจ้า” ผู้ซึ่ง

“ยกตัวขึ้น” และในที่สุด “ล้มลง” คือสัญลักษณ์ที่สถาปนา “นิมิต” ในการรอนครั้งสุดท้าย

คำถามทดสอบข้อแรกคือ ผู้ใดถูกแทนด้วย “พวกโจรในชนชาติของเจ้า”

เพราะพวกเขาเป็นสัญลักษณ์เชิงพยากรณ์ที่สถาปนา “นิมิต” พวกโจรนั้นคืออำนาจสันตะปาปา

หรือคือสหรัฐอเมริกา?

หนังสือดาเนียลและวิวรณ์เป็นหนังสือเล่มเดียวกัน โดยเป็นพยานสองปากของแนวคำพยากรณ์เดียวกัน

ดาเนียลคือจุดเริ่มต้น และวิวรณ์คือจุดจบ และเมื่อรวมกันแล้ว

ทั้งสองเป็นพยานสองปากแห่งความจริงซึ่งถูกเปิดเผยในวาระสุดท้ายในปี 1989

ดาเนียลพรรณนาถึงกระบวนการชำระให้บริสุทธิ์ซึ่งเกิดขึ้นเมื่อสิงห์แห่งเผ่ายูดาห์ทรงเปิดเผยข้อสี่สิบถึงสี่สิบห้า ในปี 1989 ในเวลานั้น กระบวนการทดสอบได้เริ่มต้นขึ้นเพื่อกำหนดและสำแดงว่าใครบ้างที่จะเป็น “บุโรहित”

ผู้ประกอบขึ้นเป็นประชากรแห่งพันธสัญญา ซึ่งเป็นหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคนในวาระสุดท้าย โยเซยา กล่าวเพิ่มเติมว่า บรรดาผู้ที่ปฏิเสธความรู้ที่ทริซันแห่งวาระสุดท้ายจะไม่กลายเป็นคนหนึ่งในปุโรหิตซึ่งประกอบขึ้นเป็นหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคนนั้น

ประชากรของเราถูกทำลายเพราะขาดความรู้ เพราะเจ้าได้ปฏิเสธความรู้ เราก็จะปฏิเสธเจ้าเช่นกัน เพื่อเจ้าจะมีได้เป็นปุโรหิตสำหรับเรา เพราะเจ้าได้ลืมนิยามบัญญัติแห่งพระเจ้าของเรา เจ้าก็จะลืมนิยามของเจ้าเช่นกัน โยเซยา 4:6

พระธรรมวิวรณ์ระบุว่าความรู้ซึ่งถูกเปิดผนึกออกและถูกปฏิเสธโดยชนจำพวกหนึ่งนั้น เป็นเหตุให้การปฏิเสธพวกเขาสำเร็จลงในช่วงก่อนที่เวลาทดลองจะสิ้นสุดลงไม่นานนัก

และท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า อย่าผินเกลียดค่าแห่งคำพยากรณ์ในหนังสือนี้ไว้เลย เพราะวาระนั้นใกล้เข้ามาแล้ว ผู้ใดที่อธรรม ก็จงให้อธรรมต่อไป และผู้ใดที่โสมม ก็จงให้โสมมต่อไป และผู้ใดที่ชอบธรรม ก็จงให้ชอบธรรมต่อไป และผู้ใดที่บริสุทธิ์ ก็จงให้บริสุทธิ์ต่อไป วิวรณ์ 22:10, 11

ประวัติศาสตร์ของขบวนการมิลเลอไรต์เป็นภาพประกอบของประวัติศาสตร์ของชนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน และเมื่อพิจารณาร่วมกันแล้ว ขบวนการมิลเลอไรต์กับชนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันเป็นตัวแทนของการเริ่มต้นและการสิ้นสุดของข่าวสารและพระราชกิจของทูตสวรรค์สามองค์ในวิวรณ์บทที่สิบสี่ ประวัติศาสตร์ที่ขนานกันนี้ชี้ให้เห็นเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการปิดแห่งเวลาทดลอง งานของทั้งสองประวัติศาสตร์นี้ได้ถูกทำให้เป็นแบบอย่างล่วงหน้าโดยเอลียาห์และยอห์นผู้ให้บัพติศมา

“ด้วยความสิ้นสะท้าน วิลเลียม มิลเลอร์เริ่มคลี่คลายความสับสนแห่งอาณาจักรของพระเจ้าแก่ประชาชน โดยนำผู้ฟังของเขาผ่านคำพยากรณ์ทั้งหลาย ไปจนถึงการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์ ทุกความพยายามที่เขากระทำทำให้เขามีกำลังเพิ่มขึ้น ดังที่ยอห์นผู้ให้บัพติศมาได้ประกาศล่วงหน้าถึงการเสด็จมาครั้งแรกของพระเยซู และได้เตรียมทางสำหรับการเสด็จมาของพระองค์นั้นได้ วิลเลียม มิลเลอร์และบรรดาผู้ที่ร่วมกับเขาก็ได้ประกาศการเสด็จมาครั้งที่สองของพระบุตรของพระเจ้าฉันนั้น” Early Writings, 229, 230.

ข่าวสารของมิลเลอไรต์ได้ระบุ “เหตุการณ์ต่าง ๆ” ที่เกี่ยวเนื่องกับการสิ้นสุดแห่งเวลาทดลองพระคุณ ดังที่เป็นภาพแทนโดยทั้งเอลียาห์และยอห์นผู้ให้บัพติศมา

“จำเป็นที่มนุษย์ทั้งหลายจะต้องถูกปลุกให้ตื่นขึ้นถึงภัยอันตรายของตน; ที่พวกเขาจะต้องถูกเร้าให้เตรียมพร้อมสำหรับเหตุการณ์อันเคร่งขรึมซึ่งเกี่ยวเนื่องกับการสิ้นสุดแห่งช่วงเวลาแห่งพระคุณ” The Great Controversy, 310.

ในปี ค.ศ. 1989 เมื่อสหภาพโซเวียตล่มสลาย

ส่วนของพระธรรมดาเนียลที่เกี่ยวข้องกับวาระสุดท้ายก็ถูกเปิดผนึก และกระบวนการทดสอบก็ได้เริ่มขึ้น การทดสอบนั้นตั้งอยู่บนความสามารถหรือความไม่สามารถของประชากรของพระเจ้าในการเข้าใจหรือปฏิเสธความรู้ที่เพิ่มขึ้น

ซึ่งถูกแทนไว้ในหกข้อสุดท้ายของดาเนียลบทที่สิบเอ็ด—ข้อพระคัมภีร์ซึ่งนำไปสู่ข้อแรกของบทที่สิบสอง อันระบุถึง “การสิ้นสุดแห่งระยะเวลาแห่งพระกรุณา” จากนั้น ข่าวสารเรื่อง “เหตุการณ์ต่าง ๆ” ที่เกี่ยวเนื่องกับการสิ้นสุดแห่งระยะเวลาแห่งพระกรุณา” ก็ถูกเปิดผนึก และงานของบรรดาผู้ซึ่งเป็นผู้สมัครที่จะเป็น “ปุโรหิต” ของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันก็ได้เริ่มขึ้น งานของพวกเขาคือการ “เข้าใจ” และประกาศข่าวสารที่ถูกแทนไว้ในข้อความตอนนั้น ข่าวสารและงานของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันนั้น คือการนำเสนอข่าวสารที่ถูกเปิดผนึกเพื่อปลุกเร้ามนุษย์ให้ “เตรียมพร้อมสำหรับเหตุการณ์อันเคร่งขรึมที่เกี่ยวเนื่องกับการสิ้นสุดแห่งระยะเวลาแห่งพระกรุณา”

“วันนี้ ในวิญญานและฤทธิ์เดชของเอลียาห์และของยอห์นผู้ให้บัพติศมา ผู้สื่อสารซึ่งพระเจ้าทรงแต่งตั้งกำลังเรียกความสนใจของโลกซึ่งมุ่งหน้าไปสู่การพิพากษา ให้หันมาสู่เหตุการณ์อันเคร่งขรึมที่จะเกิดขึ้นในไม่ช้า อันเกี่ยวเนื่องกับช่วงชั่วโมงสุดท้ายแห่งพระคุณทดลองและการปรากฏของพระเยซูคริสต์ในฐานะกษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลายและองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเหนือเจ้านายทั้งหลาย ในไม่ช้า มนุษย์ทุกคนจะต้องถูกพิพากษาตามการกระทำที่ได้ทำไว้ในกาย เวลาการพิพากษาของพระเจ้าได้มาถึงแล้ว และเหนือสมาชิกทั้งหลายแห่งคริสตจักรของพระองค์บนแผ่นดินโลกนี้ วางอยู่ซึ่งความรับผิดชอบอันเคร่งขรึม ในการให้คำเตือนแก่ผู้ที่กำลังยืนอยู่ประหนึ่ง ณ ริมเหวแห่งความพินาศนี้รันดรนั้นเอง แก่มนุษย์ทุกคนทั่วพิภพผู้ซึ่งจะใส่ใจรับฟัง จะต้องทำให้หลักการทั้งหลายที่เป็นประเด็นอยู่ในมหาการขัดแย้งซึ่งกำลังดำเนินอยู่นั้นกระจ่างชัด หลักการทั้งหลายซึ่งชะตากรรมของมวลมนุษย์ทั้งสิ้นแขวนอยู่กับหลักการเหล่านั้น” Prophets and Kings, 715, 716.

ประวัติของยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาและพระคริสต์ ตลอดจนประวัติของพวกมิลเลอไรต์ แสดงให้เห็นถึงข่าวสารและงานของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน ทั้งยอห์นและพระคริสต์ต่างเข้าใจข่าวสารของตนว่าเป็นตัวแทนของการสิ้นสุดแห่งเวลาการทดลองแห่งพระคุณ

แต่เมื่อท่านเห็นพวกฟาริสีและสะดูสีหลายคนมาที่พิธีบัพติศมาของท่าน ท่านจึงกล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า โอ ชาวชาติแห่งงูพิษ ใครได้เตือนท่านทั้งหลายให้หนีจากพระพิโรธที่จะมาถึงนั้น? มัทธิว 3:7

พระคริสต์ทรงนำเสนอการทำลายกรุงเยรูซาเล็ม ซึ่งเป็นการทำลายเดียวกันนั้นที่ยอห์นได้เตือนพวกยิวผู้ชอบโต้แย้งว่ากำลังใกล้เข้ามา พระเยซูทรงใช้การทำลายนั้นเป็นสัญลักษณ์ของ “พระพิโรธ” ซึ่งเริ่มขึ้นเมื่อพระองค์ในฐานะมีคาเอลทรงลุกขึ้นตามทีกล่าวไว้ในพระธรรมดาเนียล บทที่สิบสอง ข้อหนึ่ง

“พระคริสต์ทอดพระเนตรเห็นในกรุงเยรูซาเล็มเป็นสัญลักษณ์ของโลกซึ่งแข็งกระด้างอยู่ในความไม่เชื่อและการกบฏ และกำลังรีบรุดหน้าไปเพื่อเผชิญกับการพิพากษาตอบสนองของพระเจ้า ความวิบัติทั้งหลายของเผ่าพันธุ์ที่ล้มลงแล้ว ซึ่งกดทับอยู่เหนือดวงพระทัยของพระองค์ บีบคั้นให้เสียงร้องอันขมขื่นยิ่งนั้นหลังจากพระโอษฐ์ของพระองค์ พระองค์ทรงเห็นบันทึกลงแห่งบาปที่ถูกจารึกไว้ในความทุกข์เข็ญ น้ำตา และโลหิตของมนุษย์ ดวงพระทัยของพระองค์ทรงสะเทือนด้วยพระกรุณาอันหาประมาณมิได้ต่อบรรดาผู้ที่ถูกความทุกข์โศกและความทรมาณบนแผ่นดินโลก พระองค์ทรงปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะบรรเทาพวกเขาทั้งสิ้น แต่แม้พระหัตถ์ของพระองค์ก็มีอาจหันกระแสแห่งความทุกข์ยากของมนุษย์ให้ย้อนกลับได้ มีเพียงน้อยคนที่จะเสาะหาพระองค์ผู้ทรงเป็นแหล่งความช่วยเหลือเพียงหนึ่งเดียวของพวกเขา พระองค์ทรงยินดีที่จะทรงเทศน์ของพระองค์ออกจนถึงความตาย เพื่อนำความรอดมาไว้ในวิสัยที่พวกเขาจะเอื้อมถึงได้ แต่มีเพียงน้อยคนที่จะมาหาพระองค์เพื่อพวกเขาจะมีชีวิต”

“องค์พระผู้ทรงพระสิริแห่งสวรรค์หลังพระเนตรด้วยน้ำตา! พระบุตรแห่งพระเจ้าผู้ทรงอนันต์ทรงทุกข์ระทมในพระวิญญาน ทรงก้มลงด้วยความปวดร้าว! ภาพเหตุการณ์นั้นทำให้สวรรค์ทั้งสิ้นพิศวงยั้งนัก ภาพเหตุการณ์นั้นเผยให้เราเห็นถึงความบาปอย่างยิ่งของบาป มันแสดงให้เห็นว่าการช่วยผู้มีความผิดให้พ้นจากผลแห่งการล่วงละเมิดพระบัญญัติของพระเจ้านั้น เป็นภารกิจที่ยากเพียงใด แม้สำหรับฤทธานุภาพอันไม่มีที่สิ้นสุด พระเยซูทอดพระเนตรลงมายังชนรุ่นสุดท้าย และทรงเห็นโลกตกอยู่ในการล่อลวงที่คล้ายคลึงกับซึ่งเป็นเหตุให้กรุงเยรูซาเล็มถูกทำลาย

บาปใหญ่หลวงของพวกยิวคือการปฏิเสธพระคริสต์
ส่วนบาปใหญ่หลวงของโลกคริสเตียนจะเป็นการปฏิเสธพระบัญญัติของพระเจ้า
อันเป็นรากฐานแห่งการปกครองของพระองค์ในสวรรค์และบนแผ่นดินโลก
พระบัญญัติทั้งหลายของพระยาห์เวห์จะถูกดูหมิ่นและถูกถือเสมือนไร้ค่า
ผู้คนนับล้านซึ่งอยู่ในพันธนาการของบาป เป็นทาสของซาตาน
ถูกกำหนดให้ทนทุกข์กับความตายครั้งที่สอง
จะปฏิเสธไม่ยอมฟังถ้อยคำแห่งความจริงในวันแห่งการเยียมเยียนของตน ความมืดบอดอันน่าสะพรึงกลัว!
ความหลงใหลอันประหลาดยิ่ง!" The Great Controversy, 22.

ข่าวสารแห่งคำเตือนที่โยห์นผู้ให้บัพติศมาประกาศ และที่พระคริสต์ทรงประกาศด้วยนั้น
เป็นข่าวสารแห่งคำเตือนเดียวกัน เช่นเดียวกับที่ข่าวสารแห่งคำเตือนของพวกมิลเลอไรต์เป็นข่าวสารเดียวกันซึ่ง
ซึ่งระบุเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการสิ้นสุดแห่งระยะเวลาการทดลอง
อันเป็นข่าวสารที่คนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันจะประกาศ พยานสามรายคือ โยห์นผู้ให้บัพติศมา พระคริสต์
และพวกมิลเลอไรต์

เป็นพยานว่าพันธกิจและข่าวสารของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันเป็นกระบวนการทดสอบถึงชีวิตหรือความตาย
ซึ่งสำเร็จผ่านการเพิ่มพูนแห่งความรู้ที่ถูกเปิดเผยในปี 1989 ข่าวสารที่ถูกเปิดเผยในเวลานั้นคือ
นิมิตแห่งวาระสุดท้าย ซึ่งบรรดาผู้มีปัญญาจะต้องเข้าใจ หากเขาจะเป็น "บุโรहित"
ที่ประกอบขึ้นเป็นคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน หากบรรดาผู้สมัครเหล่านั้นไม่เข้าใจนิมิตนั้น
พวกเขาก็ถูกระบุว่าเป็นคนชั่ว หรือเป็นคนโง่เขลา และพวกเขาจะยอมพินาศ
ทั้งพวกเขาและบุตรหลานของพวกเขาจะถูกทอดทิ้งไป
โดยสอดคล้องกับการที่พวกเขาปฏิเสธนิมิตซึ่งเป็นการเพิ่มพูนแห่งความรู้

พระวาระของพระเจ้าระบุว่า โรมคืออำนาจที่ยกตนขึ้นสูง ปล้นชิงประชากรของพระเจ้า
แล้วจึงล่มสลายและสถาปนานิมิตนั้นให้สำเร็จสมบูรณ์
คำถามที่ว่าโรมสมัยใหม่คืออำนาจของสันตะปาปาหรือสหรัฐอเมริกา
เป็นบททดสอบที่ชี้ชัดว่าผู้สมัครเหล่านั้นเป็นพรหมจารีที่มีปัญญาหรือพรหมจารีที่เขลา
บททดสอบนี้เป็นบททดสอบเชิงพยากรณ์ซึ่งได้มาจากพระธรรมดาเนียล
และต่อมาจึงได้รับการยืนยันและนำไปสู่ความสมบูรณ์ในพระธรรมวิวรณ์
ประเด็นเรื่องโรมสมัยใหม่มิใช่เป็นเพียงการเลือกระหว่างอำนาจของสันตะปาปากับสหรัฐอเมริกาเท่านั้น
หากแต่เป็นบททดสอบสุดท้ายสำหรับหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน นี่คืบทดสอบเชิงพยากรณ์
และเมื่อเข้าใจอย่างถูกต้องแล้ว ก็ครอบคลุมถึงภาพแทนทุกประการของกระบวนการทดสอบครั้งสุดท้ายที่ได้ถูก
วางไว้ภายในคำพยากรณ์อันได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ของพระเจ้า

กระบวนการทดสอบในสมัยของโยห์นผู้ให้บัพติศมาและของพระคริสต์นั้นมีที่มาจากพระธรรมดาเนียล
เช่นเดียวกับกระบวนการทดสอบในสมัยของพวกมิลเลอไรต์ ในฐานะที่เป็นการทดสอบเชิงพยากรณ์ วิธีวิทยาว่า
ด้วยการสถาปนาความจริงนั้นเป็นสิ่งจำเป็นยิ่งสำหรับบรรดาผู้ที่อยู่ภายใต้การทดสอบที่จะนำไปประยุกต์ใช้
อย่างถูกต้อง พอ ๆ กับการยึดถือทัศนคติที่ถูกต้องว่าใครคือโรมสมัยใหม่
ไม่ว่าจะพิจารณาถึงการระบุโรมสมัยใหม่อย่างถูกต้อง หรือการประยุกต์ใช้วิธีวิทยาที่ถูกต้อง
ทั้งสององค์ประกอบของการทดสอบล้วนถูกระบุไว้ในพระธรรมดาเนียล ในดาเนียลบทที่หนึ่ง
ดาเนียลได้ผ่านกระบวนการทดสอบสามชั้น โดยเริ่มด้วยเรื่องอาหาร ตามด้วยการทดสอบทางสายตา
และต่อด้วยการทดสอบที่เนบูคัดเนสซาร์เป็นผู้กระทำ ผู้ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ตามพระคัมภีร์ของกษัตริย์ฝ่ายเหนือ
อันคืออำนาจของพระสันตะปาปาในยุคสุดท้าย

ส่วนเด็กหนุ่มทั้งสี่นี้

พระเจ้าทรงประทานความรู้และความชำนาญในบรรดาการศึกษาและปัญญาทุกแขนงแก่เขาทั้งหลาย และดาเนียลมีความเข้าใจในนิมิตและความฝันทั้งสิ้น

ครั้นเมื่อสิ้นสุดกำหนดวันทั้งหลายซึ่งกษัตริย์ได้ตรัสให้พาเขาทั้งหลายเข้าไปนั้น

หัวหน้าชั้นที่จึงพาเขาทั้งหลายเข้าเฝ้าเนบูคัดเนสซาร์ และกษัตริย์ทรงสนทนากับเขาทั้งหลาย

และในบรรดาคนทั้งสี่นั้นไม่พบผู้ใดเสมอเหมือนดาเนียล ฮานันยาห์ มิซาเอล และอาซารียาห์

ฉะนั้นเขาทั้งหลายจึงได้ยืนอยู่ต่อพระพักตร์กษัตริย์

และในบรรดากิจการทั้งสิ้นแห่งปัญญาและความเข้าใจซึ่งกษัตริย์ทรงไต่ถามเขาทั้งหลายนั้น พระองค์ทรงเห็น

ว่าเขาทั้งหลายประเสริฐกว่าพวกโหราจารย์และนักโหราศาสตร์ทั้งสิ้นที่อยู่ทั่วราชอาณาจักรของพระองค์

ถึงสิบเท่า ดาเนียล 1:17-20

“ในปลายวันทั้งหลาย” ซึ่งในเชิงคำพยากรณ์หมายถึงยุคสุดท้าย เมื่อคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันถูกทดสอบ

ดาเนียลและสหายผู้ทรงเกียรติทั้งสามถูกพบว่า

“ดีกว่าพวกโหรและพวกนักพยากรณ์ทั้งสิ้นที่อยู่ทั่วราชอาณาจักรของพระองค์ถึงสิบเท่า” และดาเนียลมี

“ความเข้าใจในนิมิตและความฝันทั้งสิ้น” ดาเนียลเป็นภาพแทนของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน

ผู้ซึ่งในยุคสุดท้ายเข้าใจความรู้ที่เพิ่มพูนขึ้น

ซึ่งมาถึงเมื่อพระคริสต์ในฐานะราชสีห์แห่งตระกูลยูดาห์ทรงเปิดผืน

“ส่วนแห่งพระธรรมดาเนียลที่เกี่ยวข้องกับยุคสุดท้าย” ในปี 1989.

ดาเนียลมิได้เพียงเข้าใจเรื่องความฝันและนิมิตมากกว่าผู้อื่นเท่านั้น หากแต่เขามี

“ความเข้าใจในนิมิตและความฝันทั้งสิ้น” เขาเป็นภาพแทนของบรรดาผู้ที่ใช้ระเบียบวิธีแบบบรรทัดต่อบรรทัด

เพราะระเบียบวิธีนั้นนำ “นิมิตและความฝันทั้งสิ้น” มารวมเข้าเป็นสารเดียวกันอย่างสอดคล้องเป็นเอกภาพ

สารที่รวบรวมความฝันและนิมิตทั้งปวงเข้าไว้ในแนวคำพยากรณ์เดียวกันนั้น ระบุถึง

“เหตุการณ์ทั้งหลายที่เกี่ยวข้องกับการสิ้นสุดแห่งช่วงเวลาแห่งพระกรุณา”

สารนั้นได้รับการสถาปนาไว้โดยสัญลักษณ์เชิงพยากรณ์ซึ่งคือโรมสมัยใหม่ อานาจที่ยกตนขึ้น

ปล้นชิงประชากรของพระเจ้า และล้มลง

อานาจนั้นจะสถาปนาขึ้นได้ก็โดยการประยุกต์ใช้ระเบียบวิธีที่ถูกต้องเท่านั้น

คนส่วนใหญ่ที่อ้างว่าศึกษาพระคัมภีร์ปฎิเสธระเบียบวิธีแบบบรรทัดต่อบรรทัด และบางคนก็อ้างว่านำวิธีนี้มาใช้

ก็กลับประยุกต์ใช้กฎเกณฑ์ต่าง ๆ ซึ่งประกอบขึ้นเป็นระเบียบวิธีแบบบรรทัดต่อบรรทัดอย่างผิดพลาด

กฎเกณฑ์เหล่านั้นถูกบันทึกไว้ในที่สาธารณะเป็นครั้งแรกโดยพวกมิลเลอร์

และประชากรของพระเจ้าในวาระสุดท้ายได้ถูกเตือนล่วงหน้าแล้วว่า

ผู้ที่เป็นผู้สื่อสารของทูตสวรรค์องค์ที่สามอย่างแท้จริงนั้น จะใช้กฎเกณฑ์การตีความคำพยากรณ์ของวิลเลียม

มิลเลอร์

“บรรดาผู้ที่มีส่วนร่วมในการประกาศข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สาม

กำลังค้นพระคัมภีร์ตามแนวทางเดียวกันกับที่คุณพอมิลเลอร์ได้ยึดถือ” Review and Herald,

November 25, 1884.

วิลเลียม มิลเลอร์เป็นตัวแทนของการเริ่มต้นแห่งข่าวสารทูตสวรรค์สามองค์ในวิวรณ์บทที่สิบสี่

และเขาถูกทำให้เป็นแบบอย่างโดยยอห์นผู้ให้บัพติศมา

ผู้ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของข่าวสารซึ่งพระคริสต์ทรงเป็นจุดสิ้นสุด เอเลเลน จี. ไวท์จัดวางกระบวนการทดสอบจากยอ

ห์นผู้ให้บัพติศมาไปสู่พระคริสต์ให้สอดคล้องโดยตรงกับกระบวนการทดสอบของทูตสวรรค์สามองค์

ยอห์นเป็นผู้เริ่มต้นข่าวสารนั้น และจนกระทั่งก่อนกางเขนเพียงไม่นาน

เมื่อพระคริสต์ได้ทรงพาสาวกของพระองค์ไปยังซีซารียาฟิลิปปีแล้ว

พระเยซูจึงได้ทรงเพิ่มเติมรายละเอียดของข่าวสารที่ยอห์นได้เริ่มต้นไว้ ความจริงประการแรก (จุดเริ่มต้น) ที่ยอห์นชี้ให้เห็นเมื่อท่านเห็นพระคริสต์ คือการระบุว่าพระคริสต์ทรงเป็นพระเมษโปดกของพระเจ้า ผู้ทรงรับเอาบาปของโลกไป

เหตุการณ์เหล่านี้ได้เกิดขึ้นที่เบธานีปากแม่น้ำจอร์แดน ที่ซึ่งยอห์นกำลังให้บัพติศมาอยู่ วันรุ่งขึ้นยอห์นเห็นพระเยซูเสด็จมาหาท่าน จึงกล่าวว่า ดูเถิด พระเมษโปดกของพระเจ้า ผู้ทรงรับเอาบาปของโลกไป นี่แหละคือพระองค์ผู้ซึ่งข้าพเจ้าได้กล่าวถึงว่า ภายหลังข้าพเจ้าจะมีผู้หนึ่งเสด็จมา ผู้ซึ่งทรงเป็นใหญ่กว่าข้าพเจ้า เพราะว่าพระองค์ทรงดำรงอยู่ก่อนข้าพเจ้า ยอห์น 1:28-30

แล้วจึงเริ่มต้นช่วงเวลาแห่งการทดสอบสามปีครึ่งซึ่งสิ้นสุดลงที่กางเขน หลังจากที่ยอห์นถูกสังหารไม่นานก่อนถึงกางเขน พระเยซูจึงเริ่มอธิบายถ้อยคำแรกยิ่งนึ่งของยอห์น

เมื่อพระเยซูเสด็จมาถึงแถบเขตเมืองซีซารียาฟิลิปปี พระองค์ตรัสถามเหล่าสาวกว่า “คนทั้งหลายกล่าวว่าเรา บุตรมนุษย์ เป็นผู้ใคร” เขาทั้งหลายทูลว่า “บ้างก็ว่าเป็นยอห์นผู้ให้บัพติศมา บ้างก็ว่าเป็นเอลียาห์ และคนอื่น ๆ ว่าเป็นเยเรมีย์ หรือผู้เผยพระวจนะคนหนึ่ง” พระองค์ตรัสกับเขาว่า “ส่วนพวกท่านเล่า ว่าพวกท่านว่าเราเป็นผู้ใคร” ซีโมนเปโตรทูลตอบว่า “พระองค์คือพระคริสต์ พระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่” พระเยซูตรัสตอบเขาว่า “ซีโมน บารโยนาเอ๋ย ท่านเป็นสุข เพราะว่าเนื้อและเลือดมิได้สำแดงเรื่องนี้แก่ท่าน แต่พระบิดาของเราผู้สถิตในสวรรค์ทรงสำแดง และเราบอกท่านด้วยว่า ท่านคือเปโตร และบนศิลานี้เราจะสร้างคริสตจักรของเราไว้ และประตูแห่งแดนนรกจะมีชัยชนะเหนือคริสตจักรนั้นหาไม่” เราจะมีกุญแจแห่งอาณาจักรสวรรค์ไว้แก่ท่าน และสิ่งใด ๆ ซึ่งท่านจะผูกมัดไว้บนแผ่นดินโลก สิ่งนั้นก็จะถูกผูกมัดไว้ในสวรรค์ และสิ่งใด ๆ ซึ่งท่านจะปล่อยไว้ในแผ่นดินโลก สิ่งนั้นก็จะถูกปล่อยในสวรรค์” แล้วพระองค์ทรงกำชับเหล่าสาวกมิให้บอกผู้ใดว่าพระองค์คือพระเยซูผู้ทรงเป็นพระคริสต์ ตั้งแต่นั้นมา พระเยซูทรงเริ่มสำแดงแก่เหล่าสาวกของพระองค์ว่า พระองค์จำเป็นต้องเสด็จไปยังกรุงเยรูซาเล็ม และทนทุกข์หลายประการจากพวกผู้ใหญ่ พวกมหาปุโรหิต และพวกธรรมาจารย์ และถูกประหารชีวิต และจะทรงเป็นขึ้นมาจากอิมในวันที่สาม มัทธิว 16:13-21.

ซีซารียา ฟิลิปปี เป็นชื่อของปาเนียมในสมัยของพระคริสต์ และปาเนียมก็ถูกระบุไว้ในข้อพระคัมภีร์ที่ตามหลังข้อสิบสี่ของดาเนียลบทที่สิบเอ็ด ซึ่งในทีนั้นได้กล่าวถึงพวกโจรแห่งชนชาติของท่าน ผู้ซึ่งยกตนขึ้น แต่กลับล้มลง ข่าวสารของยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา ซึ่งได้รับการดลใจและสมบูรณ์พร้อม เป็นข่าวสารในตอนต้นที่เป็นตัวแทนของข่าวสารมิลเลอไรต์ ซึ่งได้ถูกสถาปนาขึ้นบนกฎของมิลเลอร์ ข่าวสารของพระคริสต์ในตอนปลาย ซึ่งสร้างอยู่บนและขยายต่อจากข่าวสารของยอห์น และเป็นแบบอย่างล่วงหน้าของข่าวสารในตอนปลายของทูตสวรรค์สามองค์นั้น กล่าวคือ ข่าวสารที่ตั้งอยู่บนกฎของมิลเลอร์และบนรายละเอียดต่าง ๆ ที่ถูกเพิ่มเติมเข้าไปในข่าวสารของมิลเลอร์ เมื่อระเบียบวิธีแบบบรรทัดซ้อนบรรทัดมาถึงตอนปลาย

การมาถึงความเข้าใจที่ผิดเกี่ยวกับสัญลักษณ์ซึ่งสถาปนาไว้พร้อมกับสัญลักษณ์แห่งกรุงโรมสมัยใหม่ ย่อมขนานกับบรรดาผู้ในประวัติศาสตร์ของพระคริสต์ที่ปฏิเสธข่าวสารแห่งกางเขน เราได้รับแจ้งว่า พวกยิวที่ปฏิเสธข่าวสารของยอห์นผู้ให้บัพติศมาไม่อาจได้รับประโยชน์จากคำสอนของพระเยซู และว่าประวัติศาสตร์ของพวกยิวเหล่านั้นที่ได้กระทำเช่นนั้นเอง เป็นตัวแทนของบรรดาผู้ที่ปฏิเสธข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง พวกมิลเลอไรต์ได้รับบุ “โจรปล้นแห่งชนชาติของเจ้า” ซึ่งต่อมาข้าพเจ้าได้บัญญัติเรียกด้วยถ้อยคำว่า “กรุงโรมสมัยใหม่” ว่าเป็นอำนาจของสันตะปาปา

เราจะดำเนินการพิจารณาเรื่องเหล่านี้ต่อไปในบทความถัดไป